

ІВАН ЄВСЕЄВИЧ МАРУСЕНКО
АВТОР
(Світлина з 1956 р.)

EDITOR'S NOTE:

“The Songs of My Heart” is the first publication of Marusenko’s selected works in book form.

“The Songs” are the author’s folk-poems mostly about his love for the people, the beauty of nature and for his beloved but enslaved native land, the Ukraine. In “The Songs” are his prayers to God and a cry of his heart for the freedom of the Ukraine.

By the editing and stylistic preparation of Marusenko’s works for publication this editor tried to preserve as much as possible of some dialect coloring of the material as a specific element of his folk-poetry.

Iwan Owechko

Від упорядника

ДЕЩО ПРО АВТОРА І ЙОГО ТВОРЧІСТЬ

Український народ — співучий. На всі життєві okazії українці мають відповідні пісні — від моменту народження людини і до її смерті. Пісні веселі і радісні, пісні тужливі, сумні. Одні співають голосом, інші — душею і серцем. До цих останніх належить і автор цієї збірки Іван Євсєєвич Марусенко.

Це — перша збірка І. Марусенка, і в ній не слід дошукуватися досконалости поетичного вислову автора, ба навіть безгрішности самої мови або техніки побудови вірша. Іван Євсєєвич Марусенко — це народний співєць його поетичної душі з усіма притаманностями людини, що самотужки йде шляхом поетичного вислову своїх почувань, без мінімальної теоретичної підготовки. Чуття і мова його рідних околиць — це головні основи його віршованої діяльності. Він пише дуже багато, на кожному подію в громаді, у світі, у своїй власній хаті він відгукується віршами. А що він з природи дуже чутлива людина, то й не дивно, що в його архівах можна знайти понад півтори тисячі віршів, з яких і вибираємо кілька десятків до цієї збірки.

Слід також підкреслити громадську вартість віршів Марусенка тому, що в них він завжди і скрізь виступає за єдність і порозуміння між українцями. Патріотизм віршів Марусенка дуже пов'язаний з гордістю автора за славне українське минуле, з сумом і жалем з приводу теперішньої ситуації в Україні, з надією і вірою в краще майбутнє.

Але найбільше пише Марусенко про красу і чар — природи, людей, України. Особливе місце в його творчості займає тема родини, а в ній зокрема — мати і жінка взагалі. Ця тема до болю частішою стала в віршах Марусенка після того, як він пару років тому попрощав ув інший світ свою любиму дружину св. п. Феодору. Автор дуже боляче пережив цей удар долі. Та й, можна сказати, ще й не пережив, не зжився з тим гірким фактом, і при кожній найменшій згадці про покійну, не витримує і гірко плаче, чим надщерблює також своє, досить слабе, здоров'я. До речі, чергову збірку автор плянує присвятити виключно своїй покійній дружині з ілюстраціями її мистецької праці — вишивок, у чому вона була справді дуже вправна.

Як людина з поетичним серцем, автор оспівує з присушою йому ніжністю молодь, зокрема дівчат українських. Чи то звичайна дівчина — донька своїх батьків, чи вона член якогось хору чи ансамблю, чи учасниця визвольних змагань найновішого періоду боротьби українського народу за свою волю, — всім їм Марусенко знаходить найніжніші слова з глибини свого серця, своєї душі.

Безперечно, автор цієї збірки не належить до визначних чи визнаних поетів. Ці останні, хоч і з трудом в еміграційних умовах, все ж таки знаходять шлях до українського читача через видавані на чужині збірники і публікації в періодичній пресі і тим самим залишаються в історії нашого буття поза нашою батьківщиною. Але народні поети української еміграції найчастіше відходять з цього світу, не залишивши після себе слідів. А після їх відходу ми часто зустрічаємо в нашій пресі жалі і жалування, що їхнього дорібку не знаходимо в наших історичних дослідженнях. Щоб такого не сталося з дорібком народного співця Івана Марусенка, видається ця

збірка пісень його серця. Збірку фінансує сам автор для безплатного розповсюдження серед читачів та розсилки всім органам преси, установам, організаціям, бібліотекам, книгарням, школам і т. д.

Творчість народних співців — це також невід'ємна частина культурного надбання кожного народу. Іван Марусенко належить до них. Одиноко-єдине, що залишилося в його житті для розради і заспокоєння його духових потреб, — це виливання на папері мову його зраненого серця і втомленої душі у віршованій формі. Тому й ця перша його збірка називається "ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ".

Як відомо, нема в світі такої школи, де вчили б, як стати поетом — поети не робляться, а родяться, а в школах вивчають лише мову, літературу, теорію чи техніку побудови вірша. Але Марусенко і тієї нагоди не мав, і тому його творчість подвійно вартісна для історії народного надбання на еміграції.

Редагуючи й упорядковуючи ці матеріали до збірки, упорядник свідомо залишив, де можна було, деякі специфічності мови автора, ба й навіть правопису, хоч вони нерідко суперечать нормам сучасної літературної мови, а подекуди і вимогам поетики. Бо якраз у цьому певна кольоритність творчості народних поетів з усіма їхніми специфічностями.

Іван Овечко

У ПОКЛОНІ УКРАЇНІ

Ой, цвіточки мої милі,
Маки і волошки!
Покохав вас, як зосталось
Жити мені трошки.

Ой, ви, маки, дуже гарні,
Ще й сині волошки!
Розбудили мое серце
Ці ваші цвіточки.

Ой, ви, маки, цвітом ніжні,
Що ж ви наробили?
— Чаром милої любови
Пісню народили.

Ви й у сні мене красою
Своєю будили.
А побачити Україну
Люди не пустили...

Люди злі ті і зажерлі,
Дикої натури,
Що сміялись з України,
З нашої культури.

А самі вони з природи
Дуже аморальні.
Через славу України
Стали в світі знані.

Бо зродилось все найкраще
На нашій Україні.
Тож — вклоняюсь я до Неї
При оцій годині...

15. V. 1971

З М І С Т

Фото автора	4	Тост за маму	61
Від упорядника	5 — 6	Доля вдови	62
У поклоні Україні	9	Молюсь до Творця	64
З Новим Роком	10	Я Богу вклонюся	66
Новорічні спогади	11	Свята Покрова	67
Згадайте колядку	14	У поклоні красуні	69
До Тебе, Пророче	16	Немов у сні	70
Пророкові нації	18	Очі дівочі	71
Весна	19	Звідки краса?	72
Пророче	21	Ой ви, болі	73
Люблю Україну	23	Про вуста	74
Учися, Молоде!	26	Галичанці-героїні	75
Спогад	28	Про казку “У мельника”	76
Хлібом-сіллю	30	Иди сміло у дорогу	77
Пісня про капелю	31	Ред. Н. К. — в альбом	78
Капля знову у Твін-Ситі	33	Відгук на деклямацію	79
Дівочій капелі	35	Ольга Хоролець (фото)	80
Тост за Олю	37	Багата цвітом	80
Граї, бандуро!	39	Нехай лунає Твоя мова	81
Моя ти, сестро!	40	Подяка пастуха	82
Олі — в Україну	41	Що варті ми?	83
Я росла в чужині	44	Не шукаї у воді	84
Синові Володимирові	47	Дивна ментальність	86
Св. п. Феодора (фото)	48	Шептунам безчестя	87
Квіти польові	49	Титульованим	89
Землякам-полтавцям	50	Усе мине	90
Далеке, минуле	51	Ціни час, людино!	91
Синам. Синові Павлові	53	Село — дух нації	93
Хто кохає — так співає	54	У лисички у гостях	94
Мама — дітям	55	У сяїві цвіту	96
Посадив я розу	56	Люблю красу природи	97
За здоров'я тата	57	Обізвалася пісня	98
Про вашу маму	58	Роза і Барвінок	99
Про силу материнської любови	59	Русалка	101
Донечці однієї матері	60	Пройшла весна	102
		Зміст	104